

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010131
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010131.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

U. F.,

nar. XX.XX.XXXX v W. nad W., trvale bytom P. W. nad W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/10/2020 zo dňa 21.10.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. F. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 20.01.2020 v presne nezistenom čase okolo 23.00 hodiny prišiel v Bánovciach nad Bebravou na ulici K A. k oploteniu dvora rodinného domu č. XXX/X, ktorý je vo výlučnom vlastníctve poškodenej MUDr. P. O. a napriek predchádzajúcemu výslovnému zákazu vstupu do jej obydľia oplotenie preliezol a vošiel na dvor rodinného domu, kde v zadnej časti dvora najskôr vulgárne nadával poškodenej X. U., ktorá z jeho správania dostala strach a chcela odísť do domu, pričom ju dobehol, hodil rukami o stenu, chytil za vlasy a opakovane ju udieral päťami do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodená X. U. spadla na zem, kde ju obvinený najmenej šesťkrát uderil päťami do oblasti tváre a jedenkrát ju kopol nohou do oblasti brucha a pritom sa jej opakovane vulgárnymi slovami vyhrážal, že ju zabije, že má skapať a že ju dobije, čo u poškodenej X. U. vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie a zároveň poškodenej X. U. spôsobil ľahké zranenia spočívajúce v zmliaždení tváre v oblasti vpravo s opuchom a krvnou podliatinou v podkoží, zlomenine spodiny ľavej očné s prítomnosťou vzduchu, zlomenine prednej a bočnej steny ľavej prínosovej čeľustnej dutiny so zakrvácaním do ľavej čeľustnej dutiny a zlomenine čeľuste vľavo, v dôsledku ktorých zranení bola poškodená X. U. obmedzená na bežnom spôsobe života po dobu najmenej 4 týždňov tým, že počas tejto doby mohla prijímať potravu a vykonávať hygienické úkony v dutine ústnej len obmedzeným spôsobom, a nemohla vykonávať činnosti vyžadujúce si vyššiu fyzickú záťaž.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), n) Tr. zák., 37 písm. h), m) a 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon tohto trestu zaradený do

ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená X. U. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, pretože voči nemu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnutým rozsudkom mu súd prvého stupňa pri existencii vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložil trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov (pri spodnej hranici trestnej sadzby 12 mesiacov), t.j. iba o 4 mesiace menej ako v trestnom rozkaze, kde konštatoval naopak prevahu priťažujúcich okolností, napriek jeho „spolupráci“. V jeho prípade tiež išlo o jednorazové skratové konanie, ktorého následok nebol dlhotrvajúci, či výrazne škodlivý. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že mu uloží miernejší trest. Odvolanie odôvodnil písomne aj sám obžalovaný. Dodal, že aj napriek svojej minulosti žiada odvolací súd o miernejší trest.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor. Uviedol, že je nereálne očakávať dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, t.j. na úrovni 12 mesiacov. Poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, skôr uložené tresty nevedli k jeho náprave a aktuálne stíhanej trestnej činnosti (až 3 prečinov) sa dopustil len krátko po tom, čo vykonal posledný nepodmienečný trest odňatia slobody. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného zotrval tento na písomných dôvodoch svojho odvolania. Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného zostala iba neprimeranosť súdom prvého stupňa uloženého trestu.

Súd prvého stupňa uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody odôvodnil tým, že predovšetkým zobral do úvahy trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol opakovane súdne trestaný pre úmyselnú násilnú trestnú činnosť a boli mu ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Zohľadnil aj to, že posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok obžalovaný vykonal 15.01.2019, a teda ani nie rok po tom sa dopustil stíhanej trestnej činnosti v podobe spáchania až troch prečinov. Vzal do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný si uvedomuje v plnej miere dôsledky svojho konania, keď sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval.

Odvolací súd k tomuto uvádza, že priznanie obžalovaného a jeho úprimné oľutovanie, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa dostatočne zohľadnil v podobe priznania dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., popri dvoch priťažujúcich okolnostiach podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., ako aj v uložení trestu odňatia slobody spolu za tri prečiny v blízkosti dolnej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho z nich (194 ods. 2 Tr. zák.), ktorá trestná sadzba bola 1 rok až 5 rokov. Preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne, ktorý plne zohľadňuje osobu obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, predchádzajúci spôsob jeho života a spôsob spáchania činu a jeho následky nemožno považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolačný súd však pochybuje o prejavenej ľútosti obžalovaného ako o úprimnej, keď predchádzajúca súdna trestnosť takýto záver súdu prvého stupňa dostatočne nepodporuje. Obžalovaný spáchanie skutku nepriznával počas celého konania a toto „komplikoval“, resp. predlžoval. Pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného sa však odvolací súd dôvodnosťou priznania tejto poľahčujúcej okolnosti nemohol bližšie zaoberať.

Čo sa týka okolností spáchaného skutku, tak obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, kedy je výbušný a agresívny. S poukazom na jeho predchádzajúci život mal so svojim správaním pod vplyvom alkoholu bohaté skúsenosti. Zároveň bolo potrebné prihliadať aj na zranenia poškodenej, ktoré boli zadokumentované po spáchaní skutku (č.l. 126-127 spisového materiálu) a ktoré nemožno považovať za nevýznamné.

Na obžalovaného je s poukazom na uvedené nutné „pôsobiť“ práve takýmto druhom trestu, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu je náprava obžalovaného podstatne sťažená. Pre odvolací súd sa preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov javil skôr ako mierny. Odvolací súd dodáva, že nebyť vyhlásenia o vine, musel by byť obžalovanému uložený nepochybne prísnejší trest.

K odvolacej námietke obžalovaného je v neposlednom rade potrebné uviesť, že Trestný poriadok výslovne stanovuje, že pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je súd viazaný výmerou trestu v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3 Tr. por.).

Zároveň odvolací súd uvádza, že vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), t.j. len pri dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne pod túto dolnú hranicu.

Správne bolo napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.